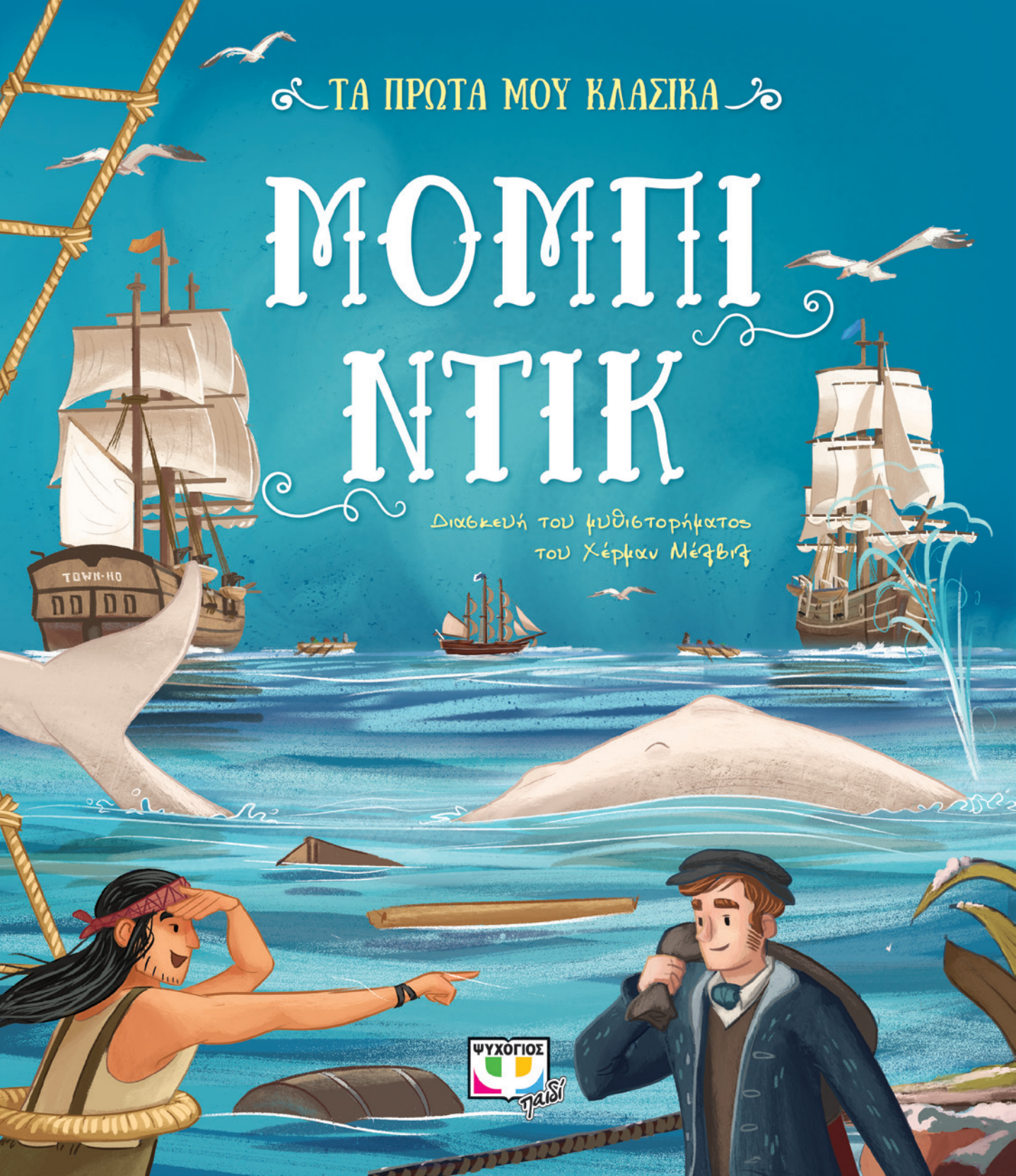

ΤΑ ΠΡΩΤΑ ΜΟΥ ΚΛΑΣΙΚΑ

ΜΟΜΠΙ ΝΤΙΚ

Διασκευή του μυθιστορήματος
του Χέρμαν Μέλβιλ

© Moon Srl on license of © Rusconi Libri Spa – Italy
© Εκδόσεις ΨΥΧΟΓΙΟΣ Α.Ε., Αθήνα 2021

All rights reserved.

Τυπώθηκε στην Κίνα.

Το παρόν έργο πνευματικής ιδιοκτησίας προστατεύεται κατά τις διατάξεις του Ελληνικού Νόμου (Ν. 2121/1993 όπως έχει τροποποιηθεί και ισχύει σήμερα) και τις διεθνείς συμβάσεις περί πνευματικής ιδιοκτησίας. Απαγορεύεται απολύτως η άνευ γραπτής άδειας του εκδότη κατά οποιονδήποτε τρόπο ή μέσο αντιγραφή, φωτοανατύπωση και εν γένει αναπαραγωγή, διανομή, εκμίσθωση ή δανεισμός, μετάφραση, διασκευή, αναμετάδοση, παρουσίαση στο κοινό σε οποιαδήποτε μορφή (ηλεκτρονική, μηχανική ή άλλη) και η εν γένει εκμετάλλευση του συνόλου ή μέρους του έργου.

ΧΕΡΜΑΝ ΜΕΛΒΙΛ

ΜΟΜΠΙ ΝΤΙΚ

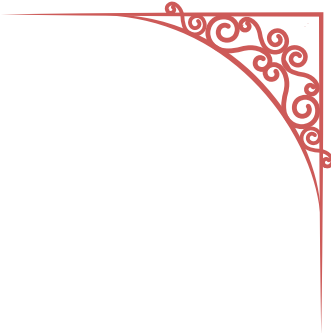
Διασκευή: Ελίζα Ματζόλι

Εικονογράφηση: Ρομπέρτο Βετράνο

Μετάφραση: Σοφία Γρηγορίου

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Ι

ΤΟ ΠΑΝΔΟΧΕΙΟ ΤΟΥ ΦΥΣΗΤΗΡΑ

Με λένε Ισμαήλ. Πριν από μερικά χρόνια, σχεδόν χωρίς δεκάρα στην τσέπη και δίχως κάτι να με κρατά στη στεριά, αποφάσισα να μπαρκάρω. Πάντα αυτό συμβαίνει όταν είμαι λυπημένος: βρίσκω παρηγοριά στη θάλασσα. Όλοι ακούν το κάλεσμα του ωκεανού, κι ας μην το καταλαβαίνουν.

Είχα ξαναδουλέψει ως ναύτης στο παρελθόν. Ωστόσο, αποφάσισα να γίνω φαλινοθήρας αντί να μπαρκάρω με εμπορικό πλοίο. Είχε γεννηθεί μέσα μου η συναρπαστι-

κή ιδέα να δω φάλαινες. Ήταν μια προσωπική και γενναία επιλογή. Τώρα, όμως, ξέρω ότι τελικά ήταν ένα σχέδιο που η Θεία Πρόνοια είχε καταστρώσει πολύ καιρό πριν. Από τη στιγμή που πήρα την απόφαση να γίνω φαλαιοθήρας, άγριες μακρινές θάλασσες και φανταστικά θαλάσσια τέρατα άρχισαν να κατακλύζουν τα όνειρα και τη φαντασία μου.

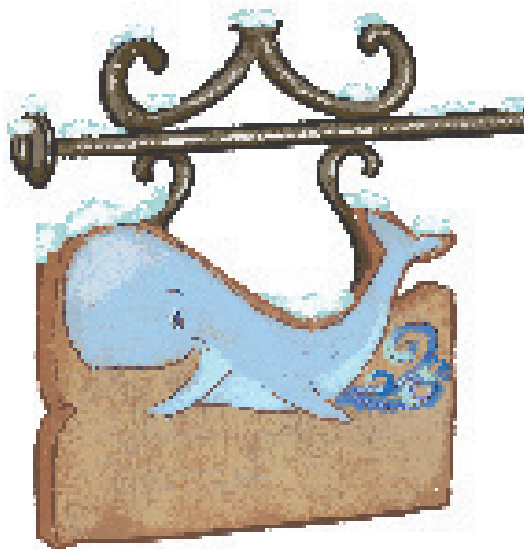
Έτσι, μια σαββατιάτικη νύχτα του Δεκέμβρη, έχωσα δυο πουκάμισα στο δισάκι μου και ξεκίνησα από το Μανχάταν για το Νιου Μπέντφορντ. Από εκεί θα έπαιρνα το βαπόρι για το Ναντάκετ, το παλιότερο φαλαιοθηρικό λιμάνι της Αμερικής. Όταν όμως έφτασα στον πρώτο προορισμό μου, έμαθα ότι το πλοίο για

το Ναντάκετ είχε κιόλας φύγει. Αποφάσισα λοιπόν να βρω ένα φτηνό και ήσυχο μέρος να περάσω τα δύο βράδια πριν από την επόμενη αναχώρηση.

Δε γνώριζα κανέναν εκεί. Είχε σκοτεινιάσει και παγωμένος αέρας φυσούσε από τα ανατολικά. Σκέφτηκα: *Ισμαήλ, άσε τις ιδιοτροπίες και βρες κάπου να μείνεις.*

Βγήκα λοιπόν σε αναζήτηση κρεβατιού. Οι πινακίδες και τα χρώματα των πανδοχείων *Δύο Καμάκια* και *Ξιφίας* μου δήλωναν ότι παραήταν ακριβά και χαρούμενα. Έτσι, κατηφόρισα τον δρόμο που οδηγούσε στη θάλασσα. Οι δρόμοι ήταν άθλιοι και τα κτίρια μισοφωτισμένα από το αδύναμο φως των κεριών. Σε μια ερημωμένη γωνία, μπροστά σε ένα παλιό σπίτι που έμοιαζε με πύργο, είδα μια πινακίδα να ταλαντεύεται: *Το Πανδοχείο του Φυσητήρα*. Ήταν το κατάλληλο πανδοχείο για μένα. Είπα στον εαυτό μου: *Ισμαήλ, σκούπισε το χιόνι από τα πόδια σου και μπες να δεις τι λογής μέρος είναι τούτο.*

Το ορθογώνιο χαμηλό κτίριο ήταν γεμάτο ναυτικούς, που στριμώχνονταν γύρω από τα τραπέζια. Σε έναν τοίχο μαυρισμένο από την κάπνα κρεμόταν μια μεγάλη ελαιογραφία.

Αφού την κοίταξα κάμποση ώρα, κατάλαβα ότι απεικόνιζε μια εξαγριωμένη φάλαινα που ορμούσε σε ένα μισοβυθισμένο πλοίο. Στον απέναντι τοίχο κρέμονταν φαλινοθηρικά εργαλεία: ακόντια, καμάκια, λόγχες, όλα σπασμένα, σκουριασμένα, στραβωμένα.

«Σου βρίσκεται κανένα ελεύθερο δωμάτιο για απόψε και για αύριο;» ρώτησα τον ιδιοκτήτη του πανδοχείου.

«Όχι», απάντησε με ένα αλλόκοτο χαμόγελο. Και συμπλήρωσε: «Αλλά, αν δε σε πειράζει να μοιραστείς το δωμάτιο με έναν καμακωτή, μπορείς να μείνεις».

Ο άντρας μου σέρβιρε ένα χορταστικό γεύμα. Θα είχα συμβιβαστεί και με ένα φλιτζάνι τσάι αλλά, αντίθετα, έφαγα ένα νόστιμο γεύμα με κρέας, πίτα και πατάτες.

Θέλησα να μάθω ποιος ήταν εκείνος ο μυστηριώδης κα-

μακωτής με τον οποίο επρόκειτο να κοιμηθώ. Είπα ότι ήθελα να το σκεφτώ, μιας και δε μου πολυάρεσε η ιδέα.

«Είναι ένας μεγαλόσωμος μαύρος. Κατάγεται από τις Νότιες Θάλασσες και έχει βγει να πουλήσει ταριχευμένα κεφάλια. Γι' αυτό δεν έχει γυρίσει ακόμη».

Τα λόγια του πανδοχέα μού προκάλεσαν μεγάλη ταραχή. Έτσι, απέρριψα το δωμάτιο και ξέμεινα κάτω. Τότε με ενημέρωσαν ότι, επειδή είχε πάει πολύ αργά, ο καμακωτής λογικά δε θα γυρνούσε. Μάζεψα λοιπόν όλο μου το κουράγιο και ζήτησα να με οδηγήσουν στο δωμάτιό μου.

Το δωμάτιο ήταν κρύο, μα το κρεβάτι δεν ήταν κακό. Είχα βάλει πλώρη για τη χώρα του Μορφέα, όταν άκουσα βήματα. Γίνονταν όλο και πιο βαριά, ώσπου σταμάτησαν μπροστά στην πόρτα μου.

Θεός φυλάξοι, είναι ο καμακωτής! σκέφτηκα κι έμεινα εντελώς ακίνητος.

Ο άγνωστος μπήκε στο δωμάτιο. Ήταν ψηλός και φορούσε καπέλο από γούνα κάστορα. Στο ένα του χέρι κρα-

τούσε ένα κεριί, στο άλλο ένα κομμένο κεφάλι. Διέκρινα το πρόσωπό του στο φως του κεριού. Τρομοκρατήθηκα! Ήταν κατακόκκινο και πάνω του είχε ζωγραφισμένα μαύρα σχήματα. Όταν έβγαλε το καπέλο του, πρόσεξα ότι είχε μία και μοναδική τούφα μαλλιά, που ξεκινούσε από την κορυφή του κεφαλιού του και κατέβαινε σγουρή ως το μέτωπό του. Θέλησα να το βάλω στα πόδια, μα είχα παγώσει από τον φόβο μου.

Ξεντύθηκε· κάθε σπιθαμή στο στέρνο, στα πόδια και στα χέρια του ήταν καλυμμένη με τατουάζ. Ήταν ένας αποκρουστικός βάρβαρος, οπωσδήποτε κανίβαλος. Πήρε κάτι σαν τσεκουράκι από το τραπέζι, το πλησίασε στο κεριί και το άναψε. Το

έφερε στο στόμα του, πήρε μια βαθιά ανάσα και ξεφύσηξε μεγάλα σύννεφα καπνού.

Ξάπλωσε στο κρεβάτι με το τσεκούρι-πίπα στο στόμα του. Δεν άντεξα κι έβαλα τις φωνές. Κόλλησα στον τοίχο και τον ικέτευσα να μη μου κάνει κακό.

Ο πανδοχέας έτρεξε στο δωμάτιο και με καθησύχασε: «Μην ανησυχείς, ο Κουίκουεγκ δε θα σε πειράξει».

Ο καμακωτής μούγκρισε έκπληκτος, αλλά μετά τα λόγια του πανδοχέα έγινε φιλικότερος.

«Έλα», μου είπε ευγενικά.

Μπήκα λοιπόν κάτω από τα σκεπάσματά μου και κοιμήθηκα ήσυχα.

Το επόμενο πρωί ο άντρας ξύπνησε, πλύθηκε, ξυρίστηκε με το καμάκι του και ντύθηκε.

Φόρεσε μπότες και καπέλο και βγήκε από το δωμάτιο χρησιμοποιώντας το αχώριστο –μιας και δεν το είχε αποχωριστεί ούτε στον ύπνο του– καμάκι του για μπαστούνι.

Αφού ο Κουίκουεγκ μου είχε φερθεί καλά, πείστηκα ότι ήταν καλοπροαίρετος. Στο κάτω κάτω, ο φόβος γεννάται από την άγνοια και η εντιμότητα δεν ορίζεται από το χρώμα του δέρματος.

Κατέβηκα κάτω για πρωινό. Το δωμάτιο ήταν γεμάτο φαλαιοθήρες τυλιγμένους σε χοντρά παλτό.

«Ωρα για φαΐ!» φώναξε ο πανδοχέας.

Ήπια καφέ από κριθάρι και έφαγα ζεστό ψωμί, ενώ ο Κουίκουεγκ έτρωγε μπριζόλες.

Βγήκα έξω τυλιγμένος στο παλτό μου και βάδισα με μεγάλη δυσκολία κάτω από το επίμονο χιονόνερο.

Βρήκα καταφύγιο στο Παρεκκλήσι του Φαλαιοθήρα, όπου ναύτες και χήρες ναυτών κάθονταν σιωπηλοί. Ολόγυρά μου υπήρχαν μαρμάρινες ταφόπλακες προς τιμήν των φαλαιοθήρων που είχαν πεθάνει στη θάλασσα.

Ο πατήρ Μαπλ, που στα νιάτα του ήταν ναυτικός και καμακωτής, σκαρφάλωσε σε μια κάθετη σκάλα, ίδια με αυτές που χρησιμοποιεί κανείς για να ανέβει στο παρατηρητήριο του κεντρικού καταρτιού. Έφτασε στον άμβω-

να, που έμοιαζε με την πλώρη πλοίου. Εκεί τον περίμενε η Βίβλος. Γύρισε τις σελίδες και είπε: «Και ο Θεός έστειλε ένα πελώριο ψάρι να καταπιεί τον Ιωνά».

Μα τι γύρευε ο καινούριος μου φίλος, ο άγριος καμακωτής, σε τούτο το μέρος;

Ωστόσο, όταν τον είδα πίσω στο πανδοχείο, δεν τον ρώτησα. Τον παρατήρησα για λίγο· έδειχνε σίγουρος και ήρεμος. Τον πλησίασα φιλικά. Εκείνος έβγαλε

ένα ταριχευμένο κεφάλι και μου το χάρισε.

Μετά μοιράστηκε μαζί μου τα ασημένια του νομίσματα. Και στο τέλος μού διηγήθηκε τη ζωή του. Είχε γεννηθεί στο Ροκοβόκο, ένα νησί στα νοτιοδυτικά, και ο πα-

τέρας του ήταν ο βασιλιάς
μια φυλής κανίβαλων.

Αυτός ο νεαρός γαλαζοαίματος ιθαγενής επιθυμούσε να ταξιδέψει στη θάλασσα και να φτάσει στα χριστιανικά εδάφη, έτσι τρύπω-

σε σε ένα πλοίο. Τον έκαναν ναύτη και καμακωτή. Με τον καιρό αγάπησε το καμάκι του και πλέον δεν το αποχωριζόταν ποτέ. Όταν του είπα ότι ήθελα να μπαρκάρω για να κυνηγήσω φάλαινες, με αγκάλιασε και υποσχέθηκε να έρθει μαζί μου. Σε αυτό το σημείο είχαμε πλέον γίνει οι καλύτεροι φίλοι και δε θέλαμε με τίποτα να χαθούμε.

ΤΑ ΠΡΩΤΑ ΜΟΥ ΚΛΑΣΙΚΑ

ΜΟΜΠΙ ΝΤΙΚ

*Η απίστευτα σκληρή μάχη του ανθρώπου ενάντια
στην άσπρη φάλαινα, τον γίγαντα των θαλασσών.*

Το κλασικό αριστούργημα του Χέρμαν Μέλβιλ, ύμνος
στη δύναμη του ανθρώπου και της επιμονής του,
έχει διασκευαστεί για τη σειρά «Τα πρώτα μου κλασικά»,
που, μαζί με την εντυπωσιακή εικονογράφηση,
σκοπό έχει να εισαγάγει τους μικρούς αναγνώστες
στον μαγικό κόσμο της κλασικής λογοτεχνίας.

Στην ίδια σειρά κυκλοφορούν:

ΗΛΙΚΙΑ
7+

ISBN: 978-618-01-3699-9

CE

9 786180 136999

ΚΩΔ. ΜΗΧ/ΣΗΣ: 24866

ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΨΥΧΟΓΙΟΣ Α.Ε.
ΤΑΤΟΙΟΥ 121, 144 52 ΜΕΤΑΜΟΡΦΩΣΗ ΑΤΤΙΚΗΣ
ΤΗΛ.: 210 28 04 800 • FAX: 210 28 19 550
www.psichogios.gr e-mail: info@psichogios.gr